

اخبار

گروسی رسماً نامزد دبیر کلی سازمان ملل شد

رافائیل گروسی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به طور رسمی اعلام کرد که نامزد پست دبیرکل سازمان ملل متحد خواهد شد. رافائل مارایانو گروسی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA)، رسماً تمایل خود را برای نامزدی در سمت دبیرکلی سازمان ملل متحد اعلام کرد. به گزارش ایرنا به نقل از بوئنوس آیرس تایمز، گروسی ۶۴ساله روز چهارشنبه در یک کنفرانس مطبوعاتی در واشنگتن، ضمن تأیید این اخبار گفت: من کاندیدای دبیرکلی سازمان ملل خواهم شد.

وی مدت‌هاست که برای تصدی این دبیرکلی سازمان ملل که بالاترین مقام دیپلماتیک جهان است، تلاش می‌کند. پیروسیاو در آخرین سفر خود به بوئنوس آیرس در ماه‌آوریل، علناً از این‌ایده صحبت کرد، اما گفت که هنوز تصمیم نهایی در این خصوص گرفته نشده است.

در صورت پیروزی در انتخابات، او پس از خاویر پرز دکوئیار از پرو، دومین فرد اهل آمریکای لاتین خواهد بود که این سمت را بر عهده می‌گیرد.

گروسی با بیان اینکه روند نهایی کردن نامزدی او برای سمت دبیرکل سازمان ملل «در هفته‌های آینده» آغاز خواهد شد، گفت: «حرکت آغاز شده است.»

سمت دبیرکلی سازمان ملل در ژانویه ۲۰۲۷، زمانی که دوره تصدی آنتونیو گوترش پرتغالی به پایان می‌رسد، خالی خواهد شد. فرد پیروز در انتخابات برای یک دوره پنج‌ساله ریاست سازمان ملل را برعهده می‌گیرد درحالی‌که امکان انتخاب مجدد نیز وجود دارد. این سمت اغلب به صورت غیررسمی و طبق سنت بین مناطق مختلف جهان «می‌چرخد» و انتظار می‌رود یک فرد از منطقه آمریکای لاتین در سال ۲۰۲۷ این سمت را به دست بگیرد. دو دوره قبلی توسط یک اروپایی اداره شده است. با توجه به نفوذ آمریکا در سازمان ملل، انتظار نمی‌رود واشنگتن نامزدی را معرفی کند. گروسی در کنفرانس مطبوعاتی فاش کرد که موضوع نامزدی خود را در جلسه‌ای با مارکو رویبو وزیر امور خارجه آمریکا مطرح کرده است. با این حال، هیچ توافق رسمی در مورد اینکه چه کسی در مرحله بعد به عنوان دبیرکل سازمان ملل معرفی می‌شود، وجود ندارد و اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد قدرت وتوی هر نامزدی را دارند.

گرچه هیچ رویه رسمی وجود ندارد، اما متقاضیان معمولاً نامزدی خود را با حمایت یک یا چند کشور عضو اعلام می‌کنند.

حرکت ارتباطات زیرساخت

آگهی تجدید مناقصه عمومی

یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی به روش

ساده به شماره ۲۵/۱۴۰۴/۲ (خرید

راک و متعلقات جهت توسعه قطب مرکز

داده و مراکز پردازش سریع ابری)

شناسه آگهی: ۱۹۹۰۶۶۶

م الف / ۱۹۹۴

شرح در صفحه ۳

یادداشت

بحران آب و ناترازی برق

برق را می‌توان وارد کرد یا نیروگاه ساخت؛ در بسیاری موارد مشکل برق از منظر اقتصادی و فنی راحت‌تر حل می‌شود؛ ما ۲۰هزار مگاوات کسری برق را می‌توانیم با احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر با هزینه ۶میلیارد دلار یا نیروگاه حرارتی با هزینه ۱۰امیلیارد دلاری تامین کنیم. کل مشکل فعلی برق ما با به این روش حل می‌شود. حتی اقتصاد برق به اندازه‌ی اقتصاد آب سخت نیست چون بزرگ‌ترین مصرف‌کننده برق، تمول‌ترین قشر است که صنعت است. اما آب این‌گونه نیست: آب را در کوتاه‌مدت نمی‌توان وارد کرد، حتی حقایقهایی که باید بگیریم را هم نمی‌توانیم از طالبان در افغانستان و عراق به طور کامل بگیریم. از طرفی مصرف‌کننده اصلی آب بخش کشاورزی است که غالباً کشاورزان معیشتی هستند و توان سرمایه‌گذاری بسیار محدودی دارند.

بنابراین راه‌حل‌های صرفاً سازهای یا انتقالی بدون اصلاح ساختار تصمیم‌گیری کارساز نخواهد بود. نمی‌توان انتظار

یادداشت

چرا سیاست «نگاه به شرق» منافع ایران را تأمین نمی‌کند؟

امروز تحرکات دیپلماتیک دولت مسعود پزشکیان مثل سفر اخیر او به بلاروس (متحد نزدیک روسیه) و دیدارها و تعاملات او با چین، هند، پاکستان و روسیه، حکایت از آن دارد که دولت چهاردهم نیز بر آن است که با نگاه به شرق منافع کشور را تأمین کند.

سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در دو دهه گذشته عمدتاً درگیر تلاش برای یافتن راه‌های جایگزین در برابر فشارها و تحریم‌های غرب بوده است. در این چارچوب، «سیاست نگاه به شرق» به عنوان یکی از محوری‌ترین استراتژی‌های مطرح شد؛ رویکردی که نخستین بار در دوران ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد مطرح شد. به گفته احمدی‌نژاد «آمریکا و اروپا همه دس‌ای نیستند» و ایران می‌تواند فرصت‌های تازه‌ای را در روابط با قدرت‌های آسیایی همچون چین، روسیه و هند جستجو کند. این سیاست در سال‌های بعد نیز با شدت و ضعف ادامه یافت. حسن روحانی کوشید با مذاکرات هسته‌ای و برجام روابط متوازنی با شرق و غرب برقرار کند و از میزان وابستگی کشورمان به چین و روسیه کم کند. اما با خروج ترامپ از برجام، همچنان نگاه به شرق تنها گزینه سیاست خارجی ایران ماند. در دوران ریاست‌جمهوری سید ابراهیم رئیسی، نگاه به شرق ابعاد رسمی‌تری پیدا کرد: پیوستن ایران به سازمان همکاری شانگهای، عضویت در گروه بریکس و انعقاد توافقاتی راهبردی بلندمدت با چین و روسیه، همه به‌عنوان نشانه‌هایی از تحقق این سیاست ابعاد گسترده‌تری یافت. اما تجربه دس‌ای‌های اخیر نشان می‌دهد که «نگاه به شرق» برخلاف وعده‌ها، نتوانسته منافع ملموسی برای اقتصاد و زندگی مردم ایران به همراه بیاورد و تمام وعده‌ها و قراردادهای روی کاغذ مانده است.

فعال سازی «مکانیسم ماشه»

اروپا از انصراف خود درصورت توافق با ایران خبر داد

صفحه ۳

واکنش ها به فعال سازی مکانیسم ماشه

اقدامی غیر قانونی پاسخی قانونی

وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران با یادآوری عملکرد مسئولانه و مبتنی بر حسن نیت ایران در پایبندی به دیپلماسی برای حل و فصل مسائل مرتبط با موضوع هسته‌ای، تصریح کرد جمهوری اسلامی ایران برای حفظ و تامین حقوق و منافع ملی خود به نحو مقتضی به این اقدام غیرقانونی و ناموجه سه کشور اروپایی پاسخ خواهد داد.

شرح در صفحه ۳

تاثیرات هوش تجاری در مدیریت شهری چگونه است؟

توسعه پروژه‌های اقتصادی با هوش تجاری

صفحه ۲

تاثیرات هوش تجاری در مدیریت شهری چگونه است؟

توسعه پروژه‌های اقتصادی با هوش تجاری

صفحه ۲

به‌قلم: پویا و کیلی

مهندسی ذهنی جامعه ایران.

مکانیسم ماشه، طبق تعاریف حقوق بین‌الملل، فرآیندی‌ست برای بازگرداندن تحریم‌ها در صورت نقض برجام توسط ایران. اما آنچه امروز با آن مواجهیم، نه صرفاً ترس از فعال شدن این ابزار، بلکه ترس از ترس آن است.

ادامه در صفحه ۲

به‌قلم: محمد درویش

نماینده کارشناس آزاد دارد که امروز هر دو نماینده، کارمند رسمی وزارت جهاد کشاورزی هستند؛ وقتی خرد جمعی و نظرات کارشناسی و عمومی کنار گذاشته می‌شود، پیامدهای آن چنین خواهد بود.

و این فقط به وزارت جهاد کشاورزی محدود نمی‌شود. در حوزه شهرسازی نیز مجوزهای گسترده احداث واحدهای مسکونی صادر شده است. برای نمونه نزدیک به ۱۰۰ هزار واحد مسکونی صرفاً در منطقه ۲۱ بدون اینکه منبع تأمین آب آنها مشخص باشد، پروانه گرفته‌اند. چطور می‌توان در مناطقی که پخش جنوبی آن در مجاورت منطقه ۱۸ و با بیشترین مشکلات فرونشست است، مجوز ساخت‌وساز صادر کرد؟ در بسیاری از نقاط تهران شاهد تراکم ساختمان‌سازی هستیم در حالی که سطح آب زیرزمینی به‌شدت کاهش یافته است. منطقه ۲۲ تهران نیز زیرزمین برخی برج‌ها پر از فاضلاب است.

به‌قلم: محمد درویش

«نگاه به شرق» اگر در کنار تنش‌زدایی و تعامل سازنده با غرب پیگیری می‌شد، می‌توانست به یک استراتژی متوازن برای افزایش قدرت چانه‌زنی ایران بدل شود. اما در شرایط فعلی، این سیاست تنها به وابستگی یک‌طرفه منجر شده است.

تجربه قراردادهای نیمه‌کاره با چین، خلف وعده‌های روسیه و سکوت شرکای شرقی در بحران‌های حساس منطقه‌ای مثل جنگ ۱۲ روزه و تنش بر سر جزایر سه‌گانه و بلوکه شدن پولهای ایران در بانکهای آسیایی به بهانه تحریم، نشان می‌دهد که شرق هرگز حاضر نیست منافع خود را قربانی رابطه با ایران کند. بنابراین تا زمانی که جمهوری اسلامی سیاست خارجی عملگرایانه و متوازی در پیش نگیرد، سیاست نگاه به شرق بیش از آنکه یک راهبرد واقعی باشد، وعده‌های پوچ تبلیغاتی باقی خواهد ماند؛ شعاری که مصرف داخلی دارد، اما در عرصه جهانی فاقد وزن و نتیجه عملی است. مادام که جمهوری اسلامی روابط متوازنی با شرق و غرب برقرار نکند و با جدال ایدئولوژیک دائمی، در تقابل با سه‌گانه و تحویل سامانه پدافند که پولش را پرداختیم و یا قرارداد ۲۵ ساله چهارصد میلیارد دلاری با چین. بدون موازنه خواهد بود و فاقد اهرم کافی برای وادار ساختن این قدرت‌ها به انجام تعهدات خواهد بود و آنها همواره پشت ایران خالی خواهند کرد چه در جنگ دوازده‌روزه باشد یا در قضیه جزایر سه‌گانه و تحویل سامانه پدافند که پولش را پرداختیم و یا قرارداد ۲۵ ساله چهارصد میلیارد دلاری با چین. واقع‌گرایانه با شرق و غرب، عضویت در بریکس و سازمان شانگهای راه بجایی نمی‌برد و توافقات راهبردی آتی با چین و روسیه روی کاغذ می‌خشکد.

سفر اخیر او به بلاروس (متحد نزدیک روسیه) و دیدارها و تعاملات او با چین، هند، پاکستان و روسیه، حکایت از آن دارد که این دولت نیز بر آن است که با نگاه به شرق منافع کشور را تأمین کند. اما آیا ادامه این سیاست، بدون بازنگری در روابط با غرب، می‌تواند دستاوردی متفاوت از گذشته داشته باشد؟ شواهد موجود پاسخ منفی می‌دهد.

چرا نگاه به شرق ناکام ماند؟

چند دلیل اساسی ناکامی این سیاست عبارت‌اند از:

یک‌سویه بودن سیاست نگاه به شرق: وقتی روابط با غرب عملاً مسدود است، ایران گزینه‌ای جز شرق ندارد، در حالی که شرق گزینه‌های فراوانی پیش رو دارد و هرگز منافع غربی خود را فدای ایران نمی‌کند.

ایدئولوژیک بودن تقابل با غرب: دشمنی دائمی با غرب، باعث می‌شود حتی شرکای شرقی هم ایران را پریسک و غیرقابل اعتماد تلقی کنند.

نبود اهرم فشار و ضمانت اجرایی: در نبود روابط متوازن با شرق و غرب، و در سایه جدال ایدئولوژیک دائمی با غرب، ایران توانایی و ابزار لازم برای استفاده از کارتهای جایگزین خودشان را بخاطر تحریمهای آمریکا در دسترس کشورمان قرار ندادند.

وابستگی یک‌طرفه: بجای تنوع‌بخشی و افزایش قدرت چانه‌زنی، نگاه به شرق ایران را به پیرو منفعل روسیه و چین تبدیل کرده و موجب شده که منافع کشورمان در سایه قدرت‌های بزرگ قرار گیرد. مثلاً ورود روسیه به جنگ اوکراین، موجب شد ایران مقابل اروپا قرار بگیرد و مذاکرات هسته‌ای در دوره بایدن که در نقطه پایانی بود، برهم بخورد.

واقعیت‌های سیاست نگاه به شرق

چین، روسیه و هند هر سه روابط اقتصادی و سیاسی بسیار گسترده‌ای با ایالات متحده و اروپا دارند. این کشورها حاضر نیستند منافع حیاتی خود در غرب را به‌خاطر رابطه‌ای پرهزینه با ایران قربانی کنند. تجربه‌های متعدد این واقعیت را تأیید می‌کند:

جنگ ۱۲ روزه در منطقه، که ایران انتظار حمایت سیاسی یا حتی نمادین از سوی شرکای شرقی خود داشت، اما هیچ واکنش جدی از آنها دریافت نکرد. قرارداد ۲۵ ساله با چین که در رسانه‌ها با عنوان «۴۰۰ میلیارد دلاری» مطرح شد، اما تاکنون صرفاً روی کاغذ باقی مانده و خبری از سرمایه‌گذاری‌های وعده داده‌شده نیست. توافقات مشابه با روسیه نیز سرنوشتی مشابه داشته‌اند. ماجرای خرید سامانه پدافند S-۳۰۰ که پول آن سال‌ها قبل پرداخت شده بود، اما تحویل آن بارها به تعویق افتاد، نمونه‌ای روشن از بی‌تعهدی شرکای شرقی در برابر ایران است.

مواضع بین‌المللی چین و روسیه در قضایای حساسی همچون موضوع جزایر سه‌گانه یا بیابنه‌های مشترک با کشورهای عربی نشان داد که آنها حاضرند برای حفظ روابط با جهان عرب یا غرب، از ایران فاصله بگیرند.

چین و هند و سایر کشورهای آسیایی وارد کننده نفت، حتی میلیاردها دلار پولهای بلوکه شده ایران در بانکهای گسترده‌تری یافت. اما تجربه دس‌ای‌های اخیر نشان می‌دهد که «نگاه به شرق» برخلاف وعده‌ها، نتوانسته منافع ملموسی برای اقتصاد و زندگی مردم ایران به همراه بیاورد و تمام وعده‌ها و قراردادهای روی کاغذ مانده است.

استمرار مسیر بدون بازنگری

امروز تحرکات دیپلماتیک دولت مسعود پزشکیان مثل